

— w zakresie żądania odszkodowania strona skarżąca utrzymuje, że decyzje wyrządziły jej krzywdę, której nie można naprawić poprzez stwierdzenie nieważności kwestionowanych decyzji.

2. Zarzut drugi odnoszący się do decyzji z dnia 26 kwietnia 2017 r., dotyczący [naruszenia] art. 41 karty, które zostało popełnione przez pozwanego, a także jego obowiązku uzasadnienia i obowiązku staranności, ponieważ pozwany utrzymuje, że decyzja, którą strona skarżąca zakwestionowała w drodze zażalenia została uchylona i zdecydowano o wszczęciu dochodzenia oraz ponieważ pozwany w związku z tym stwierdził, że nie było żadnego powodu, aby uwzględnić żądanie odszkodowania. Strona skarżąca uważa również, że wykazała, iż poniosła dającą się oddzielić szkodę, która nie może zostać naprawiona przez stwierdzenie nieważności zakwestionowanej decyzji. Zdaniem strony skarżącej do pozwanego należy tym samym nie tylko stwierdzenie nieważności decyzji, o której mowa w zażaleniu, lecz także naprawienie krzywdy.

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2017 r. – Eurosupport – Fineurop support/EIGE

(Sprawa T-450/17)

(2017/C 357/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Eurosupport – Fineurop support Srl (Mediolan, Włochy) (przedstawiciel: M. Velardo, lawyer)

Strona pozwana: Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji z dnia 8 maja 2017 r. o niewybraniu oferty skarżącego w przetargu EIGE/2017/OPER/04 „Okaleczanie żeńskich narządów płciowych: oszacowanie liczby dziewcząt objętych ryzykiem” oraz decyzji o wyborze oferty innego oferenta i udzieleniu mu zamówienia;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącej odszkodowania wraz z odsetkami w wysokości 8 % lub alternatywnie przyznanie rekompensaty wraz odsetkami w wysokości 8 %;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia zasad równego traktowania, przejrzystości, staranności oraz obowiązku przestrzegania poufności, a także oczywistego błędu w ocenie.
2. Zarzut drugi, dotyczący niespójności uzasadnienia decyzji dotyczących oceny oraz naruszenia zasady proporcjonalności przy ocenie oferty skarżącej.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa do dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 1 sierpnia 2017 r. – Portugalia/Komisja

(Sprawa T-474/17)

(2017/C 357/21)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estêvão, J. Saraiva de Almeida, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2017) 4136 z dnia 26 czerwca 2017 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie, w jakim Komisja wyłączyła tę decyzją z finansowania Unii zadeklarowane przez Republikę Portugalską wydatki związane z zarzucanym Republice Portugalskiej nieprzestrzeganiem pułapów terminów płatności.
- Obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, oparty na naruszeniu art. 11 rozporządzenia Komisji (WE) nr 885/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie akredytacji agencji płatniczych i innych jednostek, jak również rozliczenia rachunków EFGR i EFRROW (Dz.U. 2006, L 171, s. 90).
2. Zarzut drugi, oparty na naruszeniu art. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. 2009, L 30, s. 16).
3. Zarzut trzeci, oparty na naruszeniu art. 31 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. 2005, L 209, s. 1).
4. Zarzut czwarty, oparty na naruszeniu art. 9 ust. 3 i art. 17 rozporządzenia Komisji (WE) nr 968/2006 z dnia 27 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 ustanawiającego tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie (Dz.U. 2006, L 176, s. 32).

Skarga wniesiona w dniu 27 lipca 2017 r. – Arysta LifeScience Netherlands/Komisja

(Sprawa T-476/17)

(2017/C 357/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Arysta LifeScience Netherlands BV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci C. Mereu i M. Grunchard)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia ⁽¹⁾;
- obciążenie strony pozwanej kosztami niniejszego postępowania w całości